

Warszawa, 8 lipca 2015 r.

Szanowny Pan
nadinsp. Krzysztof Gajewski
Komendant Główny Policji

dot. decyzji nr 17/15 (Rp-Ip-2157/1977/15/RP)

WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY

Decyzją nr 17/15 z 22 czerwca 2015 r. (doreczoną w dniu 25 czerwca 2015 r.) Komendant Główny Policji odmówił udostępnienia Fundacji Panoptykon informacji publicznej w postaci odpowiedzi na pytania ujęte w części I pkt 1 oraz pkt 4-12 ankiety załączonej do wniosku o udostępnienie informacji publicznej z 20 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 127 § 1 i 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego Fundacja Panoptykon wnosi o ponowne rozpatrzenie sprawy, uchylenie decyzji nr 17/15 z 22 czerwca 2015 r. i udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte we wniosku o udostępnienie informacji publicznej z 20 kwietnia 2015 r.

Zdaniem Fundacji zawarte we wniosku pytania nie powinny być objęte wyłączeniem od obowiązku udostępniania informacji publicznej i podlegają udostępnieniu w trybie ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (**dalej: udip**).

Uzasadnienie

Komendant Główny Policji (dalej: **KGP**) swoją decyzję z 22 czerwca br. oparł na dwóch przepisach ustawy o Policji, mianowicie art. 20a ust. 1 oraz art. 20b. Zgodnie z pierwszym z nich „w związku z wykonywaniem zadań wymienionych w art. 1 ust. 2 Policja zapewnia ochronę form i metod realizacji zadań, informacji oraz własnych obiektów i danych identyfikujących policjantów”, natomiast drugi z nich określa warunki, pod jakimi może dojść do udzielenia informacji o szczegółowych formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także o prowadzonych czynnościach oraz o stosowanych środkach i metodach ich realizacji. Zgodnie z art. 20b ustawy o Policji może to nastąpić „wyłącznie

w przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z wykonywaniem tych czynności”.

***

Komendant Główny Policji w swojej decyzji wskazał wprost, że informacje, których dotyczy wniosek, mają charakter informacji publicznej. W tym kontekście zwracamy uwagę, że udostępnianie informacji publicznej ma charakter ogólnej zasady o charakterze konstytucyjnym. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 lipca 2003 r. (sygn. II SA 837/03) „ogólną zasadą wynikającą z art. 61 Konstytucji RP jest dostęp do informacji. Wszelkie wyjątki od tej zasady powinny być formułowane w sposób wyraźny, a wątpliwości powinny przemawiać na rzecz dostępu”. W naszej ocenie Komendant Główny Policji w swoim rozstrzygnięciu nie wziął pod uwagę art. 61 Konstytucji RP i wątpliwości w zakresie udostępniania informacji publicznej rozstrzygnął w kierunku przeciwnym do tego, który wynika z aksjologii konstytucyjnej.

W tym miejscu zwracamy uwagę na kontekst złożonego wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Dotyczy on narzędzi, których wykorzystywanie wiąże się przetwarzaniem informacji nie tylko o osobach podejrzewanych o popełnienie przestępstw, ale również całego społeczeństwa. Nie są to więc narzędzia dotyczące wyłącznie osób wchodzących w konflikt z prawem, ale także wszystkich użytkowników Internetu, użytkowników sieci peer to peer, sieci Tor, czy portali społecznościowych i innych forów. Wiąże się to z większym znaczeniem ujawnienia tych informacji.

W naszej ocenie art. 20a ust. 1 oraz 20b ust. 1 ustawy o Policji nie mogą stanowić podstawy odmowy udostępnienia informacji publicznej na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej, nie stanowią bowiem „innej tajemnicy ustawowo chronionej”, o której mowa w art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W naszej ocenie ustawa o dostępie do informacji publicznej odnosi się w art. 5 do takich tajemnic jak adwokacka, radcowska, lekarska, bankowa, ubezpieczeniowa, notarialna czy telekomunikacyjna. Art. 20a ust. 1 ustawy o Policji nakłada natomiast na KGP oraz funkcjonariuszy Policji obowiązek ochrony środków, form i metod realizacji zadań. Należy zwrócić uwagę, że obowiązek ten jest związany z wykonywaniem zadań przez objęte nim osoby – w literaturze (w kontekście analogicznych przepisów ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym) wskazuje się, że dotyczy on m.in. „informacji dotyczących planowanych, wykonywanych i zrealizowanych czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz informacji i przedmiotów uzyskanych w wyniku tych czynności, które pozwalają na identyfikację osób udzielających CBA pomocy w zakresie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych”¹.

Szczególnie mocno należy podkreślić, że uznanie art. 20a i 20b ustawy o Policji za podstawy odmowy udostępnienia informacji publicznej stanowiłoby znacznie dalej idące ograniczenie dostępu do informacji publicznej, niż to wynika z ustawy o ochronie informacji niejawnych. Na gruncie tej drugiej ustawy konieczna jest bowiem ocena, czy ujawnienie konkretnej informacji wiąże się z konkretnym ryzykiem, np. dla bezpieczeństwa Rzeczypospolitej. Tymczasem wskazane w decyzji KGP przepisy ustawy o Policji nie zobowiązują organu do przeprowadzenia takiej oceny.

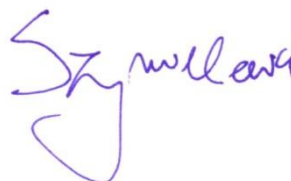
Dodatkowo zwracamy uwagę, że przywołany w decyzji art. 20b ustawy o Policji dotyczy udzielania informacji o „**szczegółowych** formach, zasadach i organizacji czynności operacyjno-

---

¹ Stanisław Hoc, Przemysław Szustakiewicz, *Ustawa o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym. Komentarz*.

rozpoznawczych”. Tymczasem wnioski o udostępnienie informacji publicznej zawiera dwa typy pytań – ogólne o posiadanie urządzeń o konkretnych funkcjonalnościach, np. takie, których przeznaczeniem jest automatyczna lub półautomatyczna (przy użyciu algorytmu) **analiza treści pod kątem zdefiniowanych słów kluczowych**. W naszej ocenie nie sposób uznać pytania dotyczącego wyłącznie posiadania takich urządzeń za informacje o szczegółowych formach prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych. Naszym zdaniem uzasadniony jest jedynie wniosek dotyczący szczegółowości pozostałych pytań zawartych we wniosku, a dotyczących np. producenta konkretnego oprogramowania czy ceny jego nabycia. „Drobiazgowość” tych pytań (jak ujął to KGP) może w naszej ocenie prowadzić ewentualnie do wniosku, że ze względu na brzmienie art. 20b ustawy o Policji, niedopuszczalne jest udzielenie odpowiedzi na pytania o parametry konkretnych narzędzi, natomiast nie może to stanowić podstawy odmowy odpowiedzi na pytanie o wykorzystywanie urządzeń posiadających określoną w pytaniu funkcjonalność.

W związku z powyższym wnosimy jak w *petitum*.

Katarzyna Szymielewicz

Prezeska